

مهاجران؛ از آندروئید تا ویندوز ۸

بررسی Asus Vivo Tab RT

« احمد شریف پور »

SHABAKEH
[NETWORK]

شبکه

۲۱۴

آذر

۱۳۹۱

ایسوس همواره نشان داده است که عطش زیادی برای کسب سهم از تمام حوزه‌های مختلف بازار آی تی دنیا دارد. از سخت افزارهای شبکه و مادربرد و کارت‌های گرافیکی گرفته تا لپ‌تاپ‌ها و نت‌بوک‌ها و تبلت‌ها. اکنون نیز ایسوس به پشتوانه تجربه فراوانی که در دنیای تبلت‌های آندروئیدی اندوخته، آمده است تا سهمی در خور توجه را نیز از بازار تبلت‌های ویندوزی کسب کند. تبلت Vivo Tab RT نخستین تلاش ایسوس در این زمینه است.

ایسوس با عرضه سری ترنسفورمر تبلت‌های آندروئیدی‌اش، پرچمدار تبلت‌های ترکیبی یا هیبرید به شمار می‌رود. حتی زمانی که مایکروسافت، تبلت‌های خودش را با کاورهای تاج و تایپ معرفی کرد، عده‌ای آن را الهام گرفته از خانواده ترنسفورمر می‌دانستند. ایسوس نیز بدون هیچ ملاحظه‌ای، همان طراحی و ساختار تبلت‌های ترنسفورمر را برای این محصول جدید خود مورد استفاده قرار داده است و Vivo Tab بیش از هر چیز در نخستین نگاه شبیه Transformer Pad Infinity به نظر می‌رسد.

بدنه‌ای نازک و فلزی که تنها به جای بافت دایره‌ای Infinity از حالتی موسوم به فلز صیقل خورده (Brushed Metal) بهره می‌برد، پوسته بیرونی دستگاه را به وجود آورده است. البته قسمت بالای بدنه پشتی تبلت از پلاستیکی با بافت شیاردار ساخته شده است که به نظر می‌رسد برای پوشاندن محل قرارگیری آنتن‌های دستگاه به کار رفته باشد. بدنه دستگاه استحکام خوبی دارد اما به نظر می‌رسد در برابر فشار و پیچش، اندکی تغییر شکل می‌دهد و استحکام و یکپارچگی محصولات خانواده ترنسفورمر را ندارد. این دستگاه با ضخامت ۸/۳ میلی‌متر و وزن ۵۲۵ گرم به یقین یکی از نازک‌ترین و سبک‌ترین تبلت‌های ۱۰ اینچی بازار به شمار می‌رود. نخستین چیزی که در نگاه اول به این تبلت، توجه را به خود جلب می‌کند، حاشیه نامتقارنی است که در اطراف صفحه نمایش ۱۰/۱ اینچی آن قرار گرفته است. این حاشیه سیاه رنگ در قسمت‌های بالایی و پایینی عریض‌تر بوده و در لبه‌های راست و چپ نازک‌تر می‌شود. کلید لمسی ویندوز بنا به اجبار مایکروسافت در لبه طولی پایین تبلت قرار گرفته است و دوربین و لوگوی ایسوس در لبه بالایی دستگاه دیده می‌شود. دکمه روشن و خاموش دستگاه که وظیفه قفل کردن آن را نیز بر عهده دارد، به همراه حفره‌های مربوط به میکروفن در لبه بالایی دستگاه قرار دارند. کلید کنترل صدا نیز به همراه جک ۳/۵ میلی‌متری هدفون در قسمت بالایی لبه سمت راست و در همان بخش پلاستیکی قرار گرفته است. در لبه سمت چپ، پورت microHDMI قرار دارد که توسط یک درپوش پلاستیکی محافظت می‌شود. اسلات قرارگیری کارت microSD نیز در همین قسمت قرار دارد. کلید دیگری که وجود آن روی بدنه سمت چپ دستگاه عجیب می‌نماید، کلید جداسازی دستگاه از داک صفحه‌کلید است که در نمونه‌های ترنسفورمری روی داک تعبیه شده بود و اکنون به روی خود تبلت منتقل شده است.

در لبه پایینی دستگاه به غیر از پورت مخصوص اتصال به داک، یک پورت ۳۶ پینی نیز برای اتصال شازر USB دستگاه پیش‌بینی شده است. عجیب اینجا است که روی این تبلت خبری از پورت معمول USB یا microUSB نیست و کاربران برای اتصال تجهیزات جانبی باید از یک دانگل تبدیل پورت استفاده کنند و تجهیزات جانبی خود را به کمک آن، به پورت ۳۶ پینی شارژر متصل کنند.

لبه‌های جانبی این تبلت تقریباً همانند کلیه تبلت‌های موجود با اندکی انحنای بدنه پشتی متصل می‌شود تا ضخامت آن کمتر به نظر برسد اما قرار گرفتن پورت‌های microHDMI، جک ۳/۵ میلی‌متری هدفون و کلیدهای کم‌وزن‌تر کردن صدا در این انحنای، یافتن محل آن‌ها از طریق لمس لبه‌ها را با دشواری روبه‌رو می‌کند. در نهایت درباره ظاهر این تبلت باید گفت که بسیار شبیه خانواده ترنسفورمر است اما به لحاظ کیفیت و زیبایی، اندکی از این خانواده ضعیف‌تر به نظر می‌رسد.

استفاده از داک‌ای که با قیمت حدود ۲۰۰ دلار به همراه تبلت عرضه می‌شود، دو مزیت عمده را برای کاربران به همراه دارد. نخست این‌که با تکیه بر باتری ۲۲ واتی که در آن تعبیه شده است، زمان کار با دستگاه تا ۱۶ ساعت افزایش می‌یابد که رقمی درخور توجه است. از سوی دیگر، با صفحه‌کلید کامل QWERTY شش‌ش ردیفه‌ای که به همراه دارد، کار با تبلت و به‌ویژه نرم‌افزار آفیس که به همراه ویندوز RT عرضه می‌شود، بسیار ساده می‌شود. یک پورت USB با اندازه کامل نیز در لبه سمت راست صفحه‌کلید تعبیه شده است که اتصال ابزارهای معمول نظیر ماوس را بسیار ساده‌تر می‌کند. البته دو برابر شدن ضخامت و وزن دستگاه (داک به تنهایی ۵۳۸ گرم وزن دارد) نیز بهایی است که کاربر برای این مزیت‌ها خواهد پرداخت. در بررسی‌های منتشر شده از این محصول، اگرچه به کیفیت ساخت و مزیت نسبی صفحه‌کلیدهای فیزیکی اشاره شده است، اما عملکرد صفحه‌کلید تبلت چندان خوب ارزیابی نشده و به نظر می‌رسد که گاهی در انتقال کلیدهای فشرده شده به تبلت، تأخیر یا اشکال وجود داشته باشد. ایسوس در طراحی این صفحه‌کلید نیز دقت خاصی داشته و با طراحی لولاهای مخفی و اتصالات زیبا کاری کرده است که در هنگام اتصال دو قسمت به یکدیگر، هر بیننده‌ای تصور خواهد کرد که با یک نت‌بوک روبه‌رو است نه با تبلتی هیبریدی که قابل تکه‌تکه شدن است!

ایسوس در این تبلت درست همانند همتای مایکروسافتی‌اش از تراشه‌های مشهور Tegra 3 ان‌ویدیا استفاده کرده است. پردازنده‌ای چهار هسته‌ای که با سرعت کلاک ۱/۳ گیگاهرتز، توان پردازش قابل توجهی را برای این ابزار محاسباتی فراهم می‌کند. حافظه‌ای که برای دستگاه در نظر گرفته شده ۲ گیگابایت است و رسانه ذخیره‌سازی آن بسته به مدل ۳۲ یا ۶۴ گیگابایت ظرفیت خواهد داشت. ایسوس به خریداران این مدل سه سال اشتراک رایگان فضای ابری ایسوس با ظرفیت ۳۲ گیگابایت را نیز اهدا می‌کند.

صفحه‌نمایش دستگاه از فناوری IPS+ استفاده می‌کند و

تفکیک‌پذیری آن برابر ۱۳۶۶×۷۶۸ پیکسل است. این صفحه نمایش ۱۰/۱ اینچی

از قابلیت چندلمسی نیز برخوردار است و روشنایی آن برابر ۷۰۰ نیت اعلام شده است که

نسبت به آی‌پد با روشنایی حدود ۴۰۰ نیت رقم بالایی به نظر می‌رسد و قاعدتاً باید خوانایی بالایی

حتی در برابر نور آفتاب داشته باشد. استفاده از فناوری IPS+ زاویه دید این نمایشگر را در هر دو جهت افقی و عمودی تا ۱۷۸ درجه افزایش داده است. ایسوس برای افزایش کیفیت تصاویر روی این صفحه نمایشگر از فناوری انحصاری TruVivid خود نیز استفاده کرده است. گرچه ایسوس در فهرست مشخصات این تبلت گفته است که برای محافظت از صفحه‌نمایش آن از شیشه‌های مقاوم Corning استفاده کرده است، اما در هیچ منبعی اشاره مستقیمی به GorillaGlass نشده است!

سیستم صوتی این تبلت نیز کیفیت درخور توجهی دارد و یکی از برتری‌های عمده این محصول نسبت به نمونه‌های آندروئیدی ایسوس شمرده می‌شود. اگرچه روی بدنه پشتی دستگاه دو بلندگو مشاهده می‌شود، اما ایسوس در بخش صوتی این تبلت نیز از فناوری ۴ کاناله اختصاصی Sonic Master خود بهره برده است که کیفیت و وضوح بالایی را برای مصرف‌کنندگان محتوای مالتی‌مدیا به ارمغان خواهد آورد. دوربین پشتی تبلت ۸ مگاپیکسلی با حسگر CMOS است و قابلیت فیلم‌برداری 1080p دارد. این دوربین به فلش LED و قابلیت فوکوس خودکار مجهز است و به گفته ایسوس از لنزی ۵ قسمتی بهره برده و اندازه دیافراگم آن f/2.2 است. البته به رغم همه این‌ها کیفیت تصویر آن در محیط‌های کم‌نور چندان مناسب نیست، اما در مجموع خوب ارزیابی می‌شود.

دوربین جلویی تبلت نیز ۲ مگاپیکسلی است که برای کاربردهای معمول نظیر چت تصویری بسیار بیشتر از حد لازم است. نرم‌افزار تصویربرداری عرضه شده به همراه دستگاه نیز ابزاری بسیار کارآمد است که تصویربرداری در شرایط مختلف و ایجاد افکت‌های تصویری زیبا را بسیار ساده می‌کند. در زمینه امکانات ارتباطی، تبلت Vivo RT می‌تواند با استفاده از شبکه‌های وای‌فای 802.11b/g/n به اینترنت متصل شود و از طریق

نسخه ۴ پروتکل بلوتوث با سایر ابزارهای جانبی ارتباط برقرار کند. در نسخه فعلی خبری از قابلیت‌های ارتباطی شبکه‌های سلولی نسل سوم و چهارم نیست، اما قرار است که یک نسخه LTE از این تبلت نیز به زودی عرضه شود که در آن صورت به احتمال زیاد شاهد تعبیه یک شکاف سیم‌کارت در کنار پورت‌های micro HDMI و microSDXC خواهیم بود. تبلت Vivo به حسگرهای نور محیطی، شتاب‌سنج، ژيروسکوپ و NFC مجهز است اما همانند سرفیس RT از حسگر GPS در این تبلت هم خبری نیست. ایسوس در این تبلت از یک باتری لیتیوم پلی‌مر ۲۵ واتی استفاده کرده است که به گفته ایسوس می‌تواند توان لازم برای ۹ ساعت پخش ویدیوی 720p با روشنایی صفحه نمایش ۱۰۰ نیت را فراهم کند.

Asus Vivo Tab RT

مشخصات فیزیکی	ابعاد	طول و عرض ۲۶۲/۵×۱۷۰/۹ میلی متر
	وزن	۵۲۵ گرم
مشخصات فنی	پردازشگر	۱/۳ گیگاهرتز Tegra 3
	گرافیک	-
	حافظه اصلی	۲ گیگابایت
	حافظه جانبی	۶۴ یا ۳۲ گیگابایت
نمایشگر	نوع	IPS+ با فناوری Tru Vivid ایسوس
	اندازه و وضوح	۱۰/۱ اینچ با تکنیک پدیری ۱۳۶۶×۷۶۸
	خوانایی زیر نور خورشید	به نسبت خوب
	قابلیت لمسی	پشتیبانی از قابلیت چند لمسی
صفحه کلید		باید به صورت داک جداگانه تهیه شود
صوت		استریو با فناوری اختصاصی Sonic Master ایسوس
دوربین	اصلی	۸ مگاپیکسل با فلش LED و لنز ۵ قسمتی و قابلیت فیلم برداری 1080P
	دوم	۲ مگاپیکسل
نرم افزار	سیستم عامل	نسخه RT ویندوز ۸
	رابط کاربری	مترو
	دسترسی به فروشگاه اختصاصی	Microsoft Store
درگاه‌ها		micro SDXC- micro HDMI - پورت ۳۶ پینی شارژر - USB روی داک
اتصالات		وای فای 802.11 b/g/n - نسخه چهارم بلوتوث
حسگرها		نور محیطی - شتاب سنج - ژيروسکوپ و NFC
باتری	نوع و ظرفیت	لیتیوم پلی مر ۲۵ وات ساعت + ۲۲ وات ساعت روی داک
	کارکرد	۹ ساعت به صورت معمول و ۱۶ ساعت با داک

تبلت Vivo Tab RT در حوزه دستگاه‌های ترکیبی و به‌ویژه در قیاس با نمونه‌های آندروئیدی خود ایسوس، یک سر و گردن بالاتر از دیگران قرار می‌گیرد و البته بخشی از این برتری را مدیون رابط کاربری و سیستم طراحی ویندوز ۸ است.

خود دستگاه به‌تنهایی شاید نازک‌ترین و سبک‌ترین تبلت ۱۰ اینچی حال حاضر دنیا باشد، اما باید با رقیبی همانند سرفیس RT مایکروسافت رقابت کند و اگرچه به لحاظ سخت‌افزار چیزی از رقیب مایکروسافتی کم ندارد، اما به لحاظ زیبایی و زبان بصری طراحی، دنباله‌رو نمونه‌های آندروئیدی و کمی قدیمی به نظر خواهد رسید.

در نهایت شاید وجود داک و عمر باتری فوق‌العاده‌ای که به همراه می‌آورد، برگ برنده ایسوس در این رویارویی باشد.